

DIE PARYSE KLOOSTER VOOR BIC

Dit het net so lank geduur as wat die vragmotor nodig gehad het om sy bestemming te bereik, en toe het Eugenio my genooi om uit te klim.

Hy het bevestig dat hy my drie dae later op presies dieselfde plek weer sou ontmoet vir die terugrit huis toe.

Ek het my foon uitgehaal en die plek opgesoek waar ek die nag sou deurbring. Die afstand was 3,6 kilometer.

Toe het ek begin stap en nagedink oor feite, gebeure en die vreemde reeks omstandighede wat my daar gebring het, sonder dat ek af en toe 'n glimlag kon wegsteek terwyl ek op pad was na my gedeelde verblyf.

Toe ek uiteindelik aangekom het, het die gebou ongewoon gelyk. Dit was 'n mengsel van kerk, meul en landboupakhuis.

Maar ek was in Frankryk. Dinge wat vir Italianers bisar lyk, word daar dikwels as heeltemal natuurlik beskou. Of dit was ten minste wat ek geglo het.

Ek het op die interkom gedruk. In plaas van 'n zoemer het ek 'n klokkie hoor lui, dieselfde soort wat in kerke gebruik word wanneer die kommunie gevier word.

'n Kort man het verskyn. Kaal. Met 'n donker baard. In 'n monnikspy.

Ek het verduidelik dat ek 'n bespreking gemaak en reeds aanlyn betaal het. Hy het my identiteitsdokument geneem, die besonderhede nagegaan, my die sleutel van kassie nommer drie gegee, 'n briefie met die Wi-Fi-wagwoord oorhandig, en my toe na die gedeelde kamer begelei.

Terwyl ons geloop het, het hy gevra wat my na Parys gebring het. Ek het geantwoord: "Vroue."

Die oomblik toe ek dit sê, het ek dadelik die gevoel gekry dat iets my begrip ontglip. Maar wat?

Hy het voor my uit aangeloop. 'n Paar oomblikke later het hy 'n groot deur oopgemaak en my genooi om in te gaan.

Ek het iets binnegegaan wat soos 'n pakhuis gelyk het, met sestig stapelbeddens en net twee badkamers. Vroue regs. Mans links.

Selfs tydens my Italiaanse diensplig in 1984 het ek niks beleef wat ook maar naastenby daarmee vergelyk kon word nie. Die grootste barak wat ek nog ooit gesien het, het twintig mense gehuisves.

Hier het my kollega van tweeduisend jaar gelede egter vasbeslote gelyk om my nog 'n boodskap te stuur: “Frega, jy het nog niks gesien nie.”

Ek was skielik binne-in 'n markplein van mense uit elke nasie en elke tradisie. Dit was nie 'n gedeelde kamer nie. Dit was nie 'n herberg nie. Dit was iets heeltemal anders.

In Italië sou so 'n plek openbare verontwaardiging veroorsaak, geregtelike ondersoeke uitgelok en die nuus oorheers het. Hier? Doodnormaal. Welkom in Frankryk.

Tog was die instelling Katoliek van aard, en ek wou verstaan hoe so iets kon bestaan.

Uiteindelik het ek ontdek dat dit aan 'n godsdienstige kongregasie behoort het wat gelei is deur 'n Katolieke orde wie se kardinaal eens deur die Vatikaan geëkskommunikeer is omdat hy geweier het om hom by die gevestigde formaat aan te pas.

Daarom het hy 'n eie stelsel geskep.

Nadat ek my foon aan die Wi-Fi-netwerk gekoppel het, het 'n boodskap van Chanel aangekom. Sy het gevra of ek veilig aangekom het, in watter hotel ek

tuisgaan, en laat weet dat sy my die volgende oggend self vir ons afspraak sou kom haal as ek haar die adres gee.

Ek het geantwoord dat ek eers kort tevore aangekom het. Die reis het uitstekend verloop. En wat die hotel betref: dit het vriendelik 'n motor met 'n bestuurder voorsien, so ek sou die volgende oggend reeds vervoer hê. Nogtans het ek haar vir die aanbod bedank.

Daardie aand, in die gedeelde saal, het iets onverwags gebeur. 'n Groep mense van Indiese afkoms en 'n ander groep uit Brasilië het op dieselfde tyd na dieselfde musiek geluister.

Hoe meer ek geluister het, hoe bekender het dit geklink. Toe het ek besef waarom. Hulle was op gillettenarrative.com.

Dit was wat my kollega van tweeduisend jaar gelede wou hê ek moes sien. En dit het my gelukkig gemaak.

Die volgende oggend, nadat ek my drie kilometer gestap het, het ek die metro na die Champs-Élysées geneem en ruim voor die tyd aangekom.

Ek het buite die ingang stilgestaan. Vir 'n oomblik het ek gewonder of ek die regte ding doen.

Die antwoord was ja. Want ek het niemand om geld gevra nie. En ek was vry om na die wêreld te luister.

Ferdinando